

Sygn. akt III RC 532/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Barbara Świętochowska

Protokolant: Anna Słokotowicz

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2014 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z **powództwa małoletniego M. I. (1)**

przeciwko **M. I. (2)**

o **alimenty**

I. Zasądza od pozwanego M. I. (2), na rzecz małoletniego M. I. (1), tytułem alimentów kwotę po 500 (pięćset) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 24 października 2013 roku, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk A. W. jako ustawowej przedstawicielki, wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości 13% w stosunku rocznym, w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych;

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. Odstępuje od obciążania stron kosztami postępowania w sprawie;

IV. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 532/13

UZASADNIENIE

A. W., ustawowa przedstawicielka małoletniego powoda M. I. (1), wniosła o zasądzenie od pozwanego M. I. (2), alimentów w kwocie po 1500 złotych miesięcznie, wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności rat alimentacyjnych.

Pozwany M. I. (2) uznał co do zasady roszczenie małoletniego powoda M. I. (1) o zasądzenie alimentów. W piśmie procesowym z dnia 12 grudnia 2014 roku stwierdził, że nie jest w stanie płacić alimentów w określonej pozwem kwocie. Pozwany nie określił kwoty jaką mógłbyłożyć na utrzymanie syna.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Małoletni powód M. I. (1) jest synem pozwanego M. I. (2) i A. W. (k. 6). Małoletni powód urodził się (...) w L. w Wielkiej Brytanii. Jest zdrowym dzieckiem. Uczęszcza do publicznej szkoły podstawowej w Wielkiej Brytanii.

Ustawowa przedstawicielka małoletniego powoda A. W. ma 31 lat. Od 10 lat mieszka w Wielkiej Brytanii.

Z zeznań świadka A. D. (k. 43 odw.) wynika, że A. W. przebywa w Wielkiej Brytanii legalnie. Obecnie, z uwagi na stan zdrowia nie jest w stanie podjąć stałej pracy zarobkowej. Podejmuje prace dorywcze. Ustawowa przedstawicielka choruje na chorobę nowotworową. Z zeznań świadka – siostry ustawowej przedstawicielki wynika, że kiedy A. W. była zdrowa, pracowała jako kasjerka. Ustawowa przedstawicielka mieszka w wynajętym mieszkaniu. W opiece nad dzieckiem pomaga ustawowej przedstawicielce jej matka.

Pozwany M. I. (2) podał, że mieszka w Wielkiej Brytanii. Obecnie jest na zasiłku dla bezrobotnych. Otrzymuje tygodniowo kwotę 52,30 funtów netto zasiłku dla bezrobotnych. Z jego świadczenia potrącana jest zaliczka alimentacyjna w kwocie 3,60 funtów. Pozwany podał, że zalega z płatnościami za mieszkanie.

Zgodnie z art. 133 kro, rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dzieci wystarczają na pokrycie kosztów ich utrzymania i wychowania.

Zakres świadczenia alimentacyjnego wyznacza przepis art. 135 § 1 kro wskazując, że zależy on od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanych.

W sprawie nie może budzić wątpliwości, że zarówno A. W., jak i M. I. (2), są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych na rzecz wspólnego dziecka. Małoletni powód M. I. (1) jest osobą małoletnią, która z uwagi na wiek nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Nie posiada również majątku, z którego dochód mógłby być przeznaczony na jego utrzymanie.

Wysokość alimentów wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionych, z drugiej strony wysokość świadczeń alimentacyjnych wyznaczają możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanych.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że ustawowa przedstawicielka choruje. A. W. nie wykazała jednakże jakie są usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda, jak również, jakie są jej możliwości zarobkowe. Podobnie pozwany nie wykazał jakie są jego możliwości zarobkowe. Celem ustalenia powyższych okoliczności, Sąd dopuścił dowód z przesłuchania stron w drodze pomocy przez polską placówkę dyplomatyczną w Wielkiej Brytanii. Pomimo prawidłowego zawiadomienia o terminie przesłuchania, żadna ze stron nie stawiała się na przesłuchanie.

Sąd zatem wziął pod uwagę koszty utrzymania dziecka w podobnym wieku w Polsce.

Zdaniem Sądu, rodzice, co do zasady, winni ponosić po połowie koszty utrzymania małoletnich dzieci. Małoletni, z uwagi na swój wiek nadal mieszka wraz z matką. Sąd uznał, że z uwagi na wiek małoletniego powoda, jego uzasadnione koszty utrzymania kształtują się w granicach 700 złotych.. Sąd uwzględnił okoliczność, że pozwany przebywa na zasiłku dla bezrobotnych, natomiast ustawowa przedstawicielka choruje i pracuje dorywczo. Ponieważ pozwany nie sprawuje osobistej opieki nad małoletnim synem, winien on ponosić, znacznie wyższe od matki dziecka, koszty jego utrzymania. Sąd uznał, że pozwany winien łożyć na utrzymanie syna kwotę 500 złotych. Pozostałe koszty utrzymania dziecka winna ponosić jego matka. Sąd uwzględnił okoliczność, że część obowiązku alimentacyjnego ustawowej przedstawicielki jest spełniona przez jej osobisty wkład w wychowanie i utrzymanie dziecka.

Z tych przyczyn i na podstawie art. 133§1 kro i 135§1 i 2 kro, Sąd orzekł ja w sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na zasadzie art. 102 kpc – Sąd odstąpił od obciążania stron kosztami postępowania.

Rygor natychmiastowej wykonalności Sąd nadał na podstawie art. 333§1 pkt 1 kpc.